

[Økonomiministeren.]

givet, er bygget på fejlagtig fremstilling af det radikale venstres synspunkter gennem tiderne.

Jeg har gennem tiderne i det høje ting på mit partis vegne været talsmand for, at regering og lovgivningsmagt til syvende og sidst har ansvaret for landet, har ret og i visse situationer pligt til at gribe ind over for ødelæggende arbejdskonflikter, når det går ud over en vis grad af ødelæggelse. I kraft af denne anskuelse har jeg i årenes løb medvirket til gennem lovgivning at værgе samfundet mod store ødelæggelser — som oftest under voldsom modstand fra venstre og de konservative. Jeg kan vist godt være så ubeskedent at sige, at det radikale venstres virksomhed i mange tilfælde har været afgørende for, at store samfundsværdier gennem tiderne ikke er blevet ødelagt. I kraft af denne det radikale venstres stilling har vi bidraget til konflikters standsning ad højst forskellige veje.

Vi har været med til at fastslå hidtil gældende lønninger ved lov, nemlig da man i 1933 ville nedsætte arbejdernes lønninger med 20 pct. Jeg har været med til lov-mæssigt at nedsætte voldgiftsdomstole til afgørelse af ødelæggende konflikter. Jeg har været med til at ophøje et forligsmands-forslag til lov, når hensynet til landets interesser påbød det; men jeg har også mange gange søgt at bidrage til, at arbejdsmarkedets parter efter store vanskeligheder dog til sidst nåede til overenskomst, hvorved lovgivningsmagtens indgriben blev undgået. Man kan gennemgå alt, hvad jeg på mit partis vegne på disse områder har sagt i det høje ting, og man vil se, at jeg på ethvert tidspunkt har understreget vigtigheden af, at parterne selv når frem til enighed, når mulighederne overhovedet er til stede. Et stærkt udtryk herfor gav jeg i sin tid i bemærkningerne til en lovgivning vedrørende arbejdsstridigheder, hvor det udtryktes på følgende måde — jeg citerer af Folketingstidende 1955-56, tillæg A. sp. 97 —:

„Lovforslaget bygger på den opfattelse, at overenskomsterne mellem arbejdere og arbejdsgivere som hovedregel må hvile på den irie aftale mellem parterne, og at det er af den største samfundsmæssige

værdi, at arbejdere og arbejdsgivere gennem forhandling kan nå frem til den afgørelse vedrørende løn- og arbejds-vilkår, som giver gode muligheder for produktionen og samtidig sikrer arbejdere og funktionærer en retfærdig andel af produktionens udbytte.“

Den samme linje er fulgt under den nuværende konflikt. Regeringen har bidraget til, at konflikten, medens den løber, i meget ringe grad berører livsvigtige funktioner, og på det tidspunkt, da oppositionen nær havde bragt nye vanskeligheder gennem sin næsten af alle fordømte folketingsaktion forleden, fik regeringen nye forhandlinger mellem parterne i gang, som nu formentlig fører til, at en konflikt, omfattende mere end 100 000 arbejdere, ophører ved parternes egen overenskomst. Jeg føler mig overbevist om, at den resterende konflikt meget snart finder sin løsning. Hverken arbejdere eller arbejdsgivere kan vel tænkes at fortsætte en krig, hvori ingen af dem kan sejre, og hvor tabene er det eneste sikre.

Ministeren for Grønland (Mikael Gam): Ordføreren for forespørgerne, det ærede medlem hr. Ib Thyregod, men især det ærede medlem hr. Ninn-Hansen og også det ærede medlem hr. Aksel Larsen har været inde på spørgsmålet: hvordan med Grønland under denne strejkesituation? Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen var så venlig at sige, at et svar fra min side først ønskedes i morgen af hensyn til forberedelsen. Nu mener jeg imidlertid at være i stand til at besvare spørgsmålet med det samme, og så må det vel være det bedste.

Jeg tør sige, at der ikke forsyningsmæssigt foreligger nogen akut situation for Grønland i dag, idet de to største af vore egne skibe, „Umanak“ og „Disko“, lige har bragt fuld last af livsvigtige varer derop. På en måde kan man endda sige, at lige i øjeblikket er man for så vidt visse steder i Midtgrønland bedre forsynet, end man ville have været uden strejken. Forklaringen er den, at de to nævnte skibe, „Umanak“ og „Disko“, befinder sig omkring Grønland i øjeblikket med fuld last af livsvigtige forsyninger, medens de under normale omstændigheder ville have haft måske halv-